

[Elgaard.]

Tid, vi nu gennemlever, paa mange Omraader rejser helt nye Opgaver over for Regering og Rigsdag.

Den anden Ting, jeg gerne vilde pege paa i Forbindelse med det nye Finanslovsforslag, er ikke noget stort finansielt Spørgsmaal, men for os mere et principielt Spørgsmaal, og jeg skal ikke ofre mange Ord derpaa. Det drejer sig om Ministeriernes Pressesekretariat. Statsministeren er underrettet om, og har været det gennem flere Maaneder, hvorledes vi fra vor Side bedømmer denne Institution; Statsministeren er vidende om, at vi har accepteret Stillingen for det løbende Finansaar, men i Tide har anmodet om, at der paa det nye Finanslovsforslag ikke maatte findes nogen Bevilling til den. Den findes der imidlertid og ikke alene med samme Beløb som for indeværende Finansaar, men med et Beløb, der er ca. 25 pCt. højere. Venstre ser saadan paa dette Pressesekretariat, at der er ingen Brug for det, og da det absolut har haft en Tendens til at blive dyrere for hvert Finansaar, der gaar, henstiller vi altsaa til Statsministeren, om denne Bevilling ikke kunde udgaa af Finanslovsforslaget.

Jeg er enig med Ordføreren for Socialdemokratiet i, at det Arbejde, Regeringen har gjort i denne Sommer med Hensyn til Beskæftigelsesforholdene, har givet et overmaade respektabelt Resultat. De forskellige Problemer er løst paa en meget god Maade, og Resultaterne er gode. Der har været den Fordel ved det stedfundne Beskæftigelsesarbejde, at det var passende fordelt ud over det ganske Land, det var ikke knyttet til enkelte Egne eller enkelte store Byer, men bredte sine Virkninger selv til de fjerneste Kroge af det danske Samfund. Derfor har det givet et saa godt beskæftigelsesmæssigt Resultat, som det har.

Det er at haabe, at det, man fra Regeringens Side arbejder med for at skaffe Beskæftigelse i Vinterhalvaaret, ogsaa maa give gode positive Resultater, selv om man ikke skal regne med, hvad man vel heller ikke tør, at Arbejdsløsheden vil kunne holdes nede paa det lave Niveau, hvor den har været i Sommermaanederne. Det er sikkert nyttigt under de Former, der nu arbejdes med i Ministerierne, at søge at gennemføre saa megen Beskæftigelse som muligt, og her har det jo Betydning, at der ikke alene er et godt Samarbejde mellem Fagministerierne og Rigsdagen, men ogsaa et Samarbejde med de Parter, der paa anden Maade er med i dette Arbejde. Det gælder Kommunerne, og det gælder Erhvervene,

og det har ogsaa Betydning, at man ved Planlæggelsen af saadanne Sager har den rigtige Kontakt med de forskellige Arbejder, saaledes at det samlede Resultat kan blive det bedst mulige.

De Forhold, hvorunder Regering og Rigsdag arbejder, forudsætter et loyalt Samarbejde fra alle Sider, det gælder ikke alene Regeringens og Rigsdagens Medlemmer, men ogsaa de enkelte Medlemmer af vort Samfund. Jeg vil gerne i denne Forbindelse nævne en Ting, som er forebragt mig — jeg har ikke kunnet undersøge det personligt —, nemlig at man i denne Tid endnu kan spore Reminiscenser fra Aarene forud for den Tid, vi nu oplever, med Hensyn til Adgangen til at faa Arbejde det ene eller det andet Sted, idet det var afhængigt af, om man var et organiseret eller et uorganiseret Medlem af det danske Samfund. Jeg vil gerne saa alvorligt, som jeg kan, sige til Regeringens Medlemmer, at Baggrunden for Samarbejdet mellem Rigsdagens Partier og Regeringen maa være, at man arbejds-mæssigt, skattemæssigt og paa alle andre Omraader, hvor Regeringen og Rigsdagen lægger Sagerne til Rette, maa behandle alle danske Borgere ens, enten de er Medlemmer af en eller anden Organisation eller ikke. Med det Krav om Loyalitet, som ethvert Parti maa stille til sig selv for at bidrage til, at der kan fremkomme det bedst mulige Resultat for Samfundet og Befolkningen, kan vi ikke have, at der fra Organisationernes Side lægges Hindringer i Vejen for, at uorganiserede Samfundsborgere faar Adgang til det ene eller det andet Arbejde. Jeg vil anmode Regeringen om, at man, hvis saadanne Forhold skulde foreligge, søger paa de forskellige Omraader at faa ændret disse Tilstande.

Det samme gode Resultat, som Regeringen har naaet ved Beskæftigelsesopgavens Løsning, maa man ønske kunde naas i den nærmeste Fremtid i Henseende til Spørgsmaalet om Prisforholdene i det danske Samfund. Det vilde være ønskeligt, om Regeringen — det er jo her først og fremmest den højtærede Handelsminister, det drejer sig om, og de Faktorer, han har til Hjælp paa dette Omraade — kunde skabe et stabilt Prisniveau, faa Priserne under Kontrol i hvert Fald for de mest nødvendige Livsfornødenheders Vedkommende, og at man, hvad der ogsaa er Planen fra Regeringens Side, paa anden Maade kunde hjælpe de Mennesker i det danske Samfund til Rette, som havde for ringe Midler til selv at sætte sig i Besiddelse af disse Livsfornødenheder, selv om der var opnaaet et